

MÁRIA FERENCŪHOVÁ

1 A vers Mária
FerencŪhová
Ohrozený druh
(Veszélyeztetett faj,
2012) c. kötetéből
való.

Indulás előtt¹

Pred odchodom

1

Sokáig türelmes voltam.
Békésen a talajba nőve,
a földhöz simulva.

Nyomok,
kidőlt szaft, hajszalak, morzsák,
eltört zsírpasztell, tönkretett játékok,
bronchitisz, ekcéma, allergia.

Elmúlt. Törölve. Elfedte valami más.
Szabadgyökök, szúrásnyomok,
kitörések, fullánkok,
csápok,
pihék,
ízelt lábak,
karmok,
összezárt szemek,
hártyaszerű szárnyak,
a fény spektruma,
szivárvány.

A járólapokhoz simulva váraozom,
amíg érkezik a vonat.

Kitárom az erkélyajtót,
a nyüzsgő város zajára fókuszálok,
lassan próbálom emelni a lábam –
ő pedig engedelmeskedik.

2

Hallgatunk, akár két gombolyag.
Ráncaid ráncaimhoz nőnek,
gesztusokkal válaszolunk:
poharat az asztalra helyezni
annyit tesz, mint táncra kérni
a kezet, mely a poharat megragadja,
mosogatóba teszi,
a levegőt felzavarva,
leereszkedik,
beleütközik valami keménybe, könyök,
ujj, lehet egy áll és egy nyitott száj,
amely egyszer csak derékmagasságban feltűnik,
egy mosolyra várva, melyet el is nyerne,
ha felkelnék, megfognám a poharad,
s a mosogatóba tenném,

de én továbbra is csak ülök.

3

Még tíz év múltán is
elfelejtem, hogy a kimondhatatlan
csak ritkán ér el hozzád.
A médium lehet akár egy érintés vagy pillantás,
ám hovatovább már egyik sem az.

Még tíz év múltán is emlékezem,
hogy a vonatútnál jobb
az elképzelt vonatút,
és a magánynál csak
az elképzelt magány jobb.

4

A télikertben,
ott, ahol a fal leginkább nyirkos,
omladozik a vakolat.
Megszagolom, az ujjaimmal beletúrok,
Végül az egészet lenyalom.

Merva Attila fordítása